

Kjære venn av Aksjon for Håp

09. januar 2020

Et nytt år er i gang, og vi ber og tenker med nød og forventning på de forskjellige prosjektene. Hva skal vi oppleve med Herren dette året i Ungarn, Ukraina og andre steder hvor Gud sender oss? Og hva vil skje med konvertittfamilien Hekmatara, som fremdeles sliter med mange utfordringer som flyktninger, uten normale rettigheter i Tyrkia? I denne månedshilsen vil vi fokusere på dem, og på en hilsen fra datteren Negin, som nå er blitt 19 år.

Vi har nesten daglig kontakt med familien. De er veldig slitne og trette nå etter 6 år i Tyrkia. Noen ganger skjærer det i hjertene når de gråtkvalt betror seg til oss om den urett og smerte som de opplever. Selv om de får hjelp fra nettverket i Norge med mat, klær, husly og skolegang for barna, sliter de veldig. Den nedverdiggende holdningen mot flyktninger i Tyrkia er vanskelig å takle. De har ikke pass - ikke personnummer - over alt blir de neglisjert og tilsidesatt. Både Zahra og Amin har helseproblemer, særlig Zahra, som trenger operasjon. Men hun blir hele tiden nedprioritert, til tross for at vi kan betale for henne. Etter at de ble kastet ut av Norge og rett i armene på iransk politi, og de på dramatisk måte måtte flykte til Tyrkia, har de levd i det uvisse. Det at de er godkjent som kvoteflyktninger, hjelper dem ikke i dagliglivet. De undersøker og prøver med framstøt mot forskjellige land, men alt virker håpløst. De er koblet til USA, men alt står i stampe. De får bare beskjed om å vente - vente - vente. **Men vi stoler på Gud, og den som venter på ham skal ikke bli til skamme. La oss fortsette å be for dem og støtte dem!**

En hilsen fra Negin

Kjære gode venner!

Først vil jeg få takke dere alle for at dere har stått sammen med oss og støttet oss over lang tid.

Det er egentlig et mirakel at jeg nå kan studere til arkitekt på et universitet. Det har vært en slitsom vei å gå, for jeg måtte lære meg skikkelig tyrkisk, og nå er studiene på engelsk.

Livet er veldig vanskelig her i Tyrkia. Uten hjelp og støtte fra dere kjære venner i Norge, kunne jeg ikke ha fortsatt min utdanning. Jeg er kjempetakknemlig til Gud at jeg har en slik kjempestor familie som dere. Dere er min store velsignelse fra Gud. Uten dere hadde jeg ikke klart meg i Tyrkia.

Jeg kan ikke si at alt er topp på universitetet, men jeg jobber hele tiden hardt med leksene for å få en utdanning og komme meg videre i livet. Så jeg gjør maksimalt for å få gode karakterer, og jeg er veldig fornøyd med det jeg oppnår.

Innimellom har jeg hatt noen vonde opplevelser her i det muslimske Tyrkia, fordi jeg tror på Jesus og bekjenner meg som kristen. Men jeg gir aldri opp! Jeg vil fortelle om noe som skjedde for meg i klassen på universitetet: Jeg skåret 100 på mine karakterer som er det beste man kan få. Noen av studentene ble veldig sjalu på meg, og sa: Hvorfor kom du hit til Tyrkia og tok en plass som en

tyrkisk student kunne hatt. Jeg opplevde dette veldig rart og rasistisk. Men plutselig talte Gud til meg og jeg svarte med de ordene jeg fikk: Jeg er ikke kommet hit av egen vilje - Gud sendte meg! Plutselig ble det helt stille i klassen, ingen sa et eneste ord.

En ting er sikkert: Jeg vil være trofast mot Herren og jeg er sikker på at han har en plan for meg. Han er med meg og min familie og passer på oss.

Julen er over, men jeg ønsker likevel at julevelsignelsen må være med dere, og at det nye året blir et godt og velsignet år!

Vennlig hilsen Negin Hekmatara

Takk for all støtte og forbønn! Ha et velsignet godt nytt år! Hilsen Randi og Jan Hoholm

Månedshilsen fra: